

FULTON J.
SHEEN

VÍTĚZSTVO

NAD

Prekvapivý výklad
Ježišových posledných slov

HLAVNÝMI
HRIECHMI

VÍŤAZSTVO NAD HLAVNÝMI HRIECHMI

Prekvapivý výklad
Ježišových posledných slov

**FULTON J.
SHEEN**

VÍTAZSTVO

NAD

Prekvapivý výklad
Ježišových posledných slov

HLAVNÝMI

HRIECHMI

Copyright © 2004 Sophia Institute Press

All rights reserved.

Slovak translation edition © 2026 by Zachej.sk, Slovakia.

All rights reserved.

This Slovak edition published in arrangement with Sophia Institute Press through Riggins Rights Management.

Toto slovenské vydanie vyšlo v spolupráci so Sophia Institute Press prostredníctvom Riggins Rights Management.

Z amerického originálu: *Victory of Vice*

Vydal © Zachej.sk, 2026

Grafika © Lýdia Valter

Preklad: Zachej.sk

Lektor prekladu: Pavol Petrík

Redaktorka: Lenka Adamčíková Kostolanská

Jazyková korektúra: Martina Kostolanská

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2023).

Pôvodnému vydaniu bol udelený:

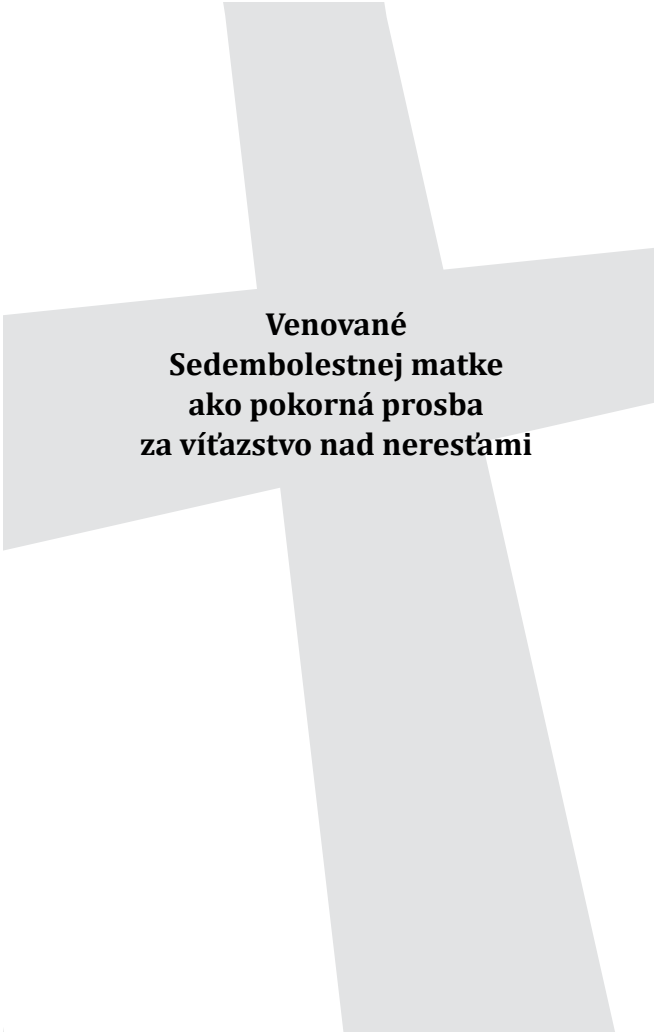
Nihil obstat: Arthur J. Scanlan, S.T.D., Censor Librorum

Imprimatur: Stephen J. Donahue, D.D., Adm., New York

New York 1. apríla 1939

ISBN 978-80-8211-834-9

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

**Venované
Sedembolestnej matke
ako pokorná prosba
za víťazstvo nad nerestami**

Predhovor k slovenskému vydaniu

Ako často vieme použiť veľa slov, aby sme našli výhovorku, prečo sa niečo nedá! Najlepšie vieme takto presvedčiť samých seba. Uchlácholíme sa, že je to zložité a že sa síce snažíme, ale ono sa to naozaj nedá...

Ježišovi stačilo sedem slov, aby nám ukázal, že skutočná láska dokáže prekonávať aj seba samého. Nepriateľ našej spásy nám dáva zložité vysvetlenia, prečo a ako to nejde. Ježiš však dáva jasnú a jednoduchú odpoveď, ako sa to dá.

Kniha, ktorú držíte v rukách, vznikla z tejto pravej evanjeliovej „jednoduchosti“, ktorá však vôbec nie je lacným klišé. Na prahu druhej svetovej vojny, keď sa nad Európou a ľudskými dejinami sťahovali mraky, Fulton J. Sheen neponúkal politický komentár, ba ani nemoralizoval. Vrátil sa tam, kde sa skutočne rozhoduje o človeku – ku krížu. Vzal sedem Ježišových posledných slov z Kalvárie a dokázal, že nie sú iba spomienkou na Veľký piatok, ale živým slovom, ktoré má moc darovať skutočnú slobodu.

Kniha v každej kapitole sleduje jasnú metodológiu. Autor ju vystaval okolo troch krokov, ktoré sa v rytme duchovného sprevádzania neustále vracajú. Najskôr

postaví čitateľa pred konkrétny Ježišov výrok. Ten neznie ako citát v rámečku, ale ako hlas Ukrižovaného, ktorý prehovára do srdca.

Fulton J. Sheen hneď nato ukáže, ako sa nerest' v realite správa. Často si pomáha postavami pri kríži. Takto je možné vidieť hriech ako niečo skutočné, čo rozkladá človeka zvnútra, ochromuje jeho lásku a kriví v ňom obraz Boha. Preto ponúka protijed práve v podobe Ježišových slov.

Z tohto dôvodu je táto kniha vhodná na čítanie „pomalým tempom“. Môže byť pôstnym sprievodcom, podnetom k sviatosti zmierenia či pomôckou pri adorácii. Ak teda hľadáte knihu, ktorá by vás neviedla k ďalším výhovorkám, ale k skutočnej slobode, a ak túžite po jednoduchom, no jasnom návrate k podstate evanjelia, potom odporúčam týchto sedem slov. Ježiš nimi ukazuje, že sa to dá.

*ThLic. Bc. Ondrej Čukan
Prefekt kňazského seminára v Nitre*

I.

HNEV

**Prvé z Ježišových
posledných slov na kríži**

**„OTČE, ODPUSŤ IM,
LEBO NEVEDIA,
ČO ROBIA.“**

Evanjelium podľa Lukáša 23, 34

Spomedzi ľudských vášní je hnev zakorenený v racionálnej prirodzenosti človeka oveľa hlbšie než ktorákoľvek iná emócia. Hnev a rozum spolu veľmi úzko súvisia: hnev totiž vychádza z rozumu, ktorý posudzuje spôsobenú krivdu a zvažuje, aké zadostučinenie by sme za ňu mali požadovať. Hneváme sa vtedy, keď nám niekto ublížil – alebo si aspoň myslíme, že nám ublížil.

Nie každý hnev je však hriešny, pretože existuje aj spravodlivý hnev. Najdokonalejšie ho prejavil náš Pán pri očisťovaní chrámu v Jeruzaleme. Keď počas židovskej Veľkej noci prechádzal jeho tmavými bránami, našiel v ňom chamtivých obchodníkov, ktorí na každom

kroku obťažovali pútnikov v snahe predať im baránky a holubice na chrámové obety.

Ježiš si urobil bič z povrázkov a prechádzal pomedzi nich s pokojnou dôstojnosťou a dokonalým sebaovládaním. To bolo ešte pôsobivejšie než samotný bič, ktorým vzápätí vyhnal dobytok a ovce. Rukami poprevracal stoly peňazomencov, ktorí sa potom plazili po zemi a usilovali sa pozbierať kotúlajúce sa mince. Ukázal prstom na predavačov holubov a prikázal im, aby opustili vonkajšie nádvorie, slovami: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ (Jn 2, 16).

V uvedenom evanjeliom príbehu sa naplnil príkaz z Písma: „Hnevajte sa, ale nehrešte!“ (Ef 4, 26). Hnev nie je hriechom, ak sú splnené tri podmienky: ak je príčina hnevu spravodlivá – napríklad obrana Božej cti; ak hnev nepresahuje mieru, ktorú si daná situácia vyžaduje – teda zostáva pod kontrolou; a ak je rýchlo potlačený – v súlade so slovami: „Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom“ (Ef 4, 26).

Na tomto mieste sa však nebudeme zaoberať spravodlivým hnevom, ale nespravodlivým – teda takým, ktorý nemá oprávnenú príčinu. Ide o hnev, ktorý je neprimeraný, pomstychtivý a pretrvávajúci; o nenávisť namierenú nielen proti Bohu, ale aj proti blíznym. Je to impulzívny hnev, ktorý vháňa červeň do tváre, aj chladný hnev, ktorý stiahne krv do hĺbky, až tvár obelie. Takýto hnev túži po odplate: úder za úder, rana za ranu, oko za oko, lož za lož. Hovoríme o hneve zovretej

päste, pripravenej udrieť. Nie však na obranu toho, čo je milované, ale na útok proti tomu, čo je nenávidené. Jednoducho povedané, ide o taký hnev, ktorý zničí našu civilizáciu, ak ho nepremôžeme láskou.

Náš Pán prišiel odčiniť hriech hnevu, preto nás najskôr naučil modlitbu: „Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom“ (*Mt 6, 12*). Potom nám dal príkaz: „Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia“ (*Lk 6, 27*). A ešte konkrétnejšie povedal: „Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty, nechaj aj plášť. A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, choď s ním dve“ (*Mt 5, 40 – 41*).

Pomstu aj odplatu jasne zakázal: „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Oko za oko a zub za zub!‘ [...] Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov“ (*Mt 5, 38. 44*). Tieto príkazy mali o to väčšiu váhu, že Ježiš sa nimi sám riadil.

Obyvatelia Gerazy sa na neho nahnevali, pretože dal prednosť posadnutému človeku pred čriedou svíň. V Písme nie je zaznamenaná žiadna jeho odpoveď: „On nastúpil na loďku, preplavil sa na druhý breh“ (*Mt 9, 1*). Sluhovi, ktorý ho udrel po tvári, pokorne odpovedal: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?!“ (*Jn 18, 23*).

Dokonalé zadostučinenie za hnev sa uskutočnilo na Kalvárii. Dalo by sa tiež povedať, že práve hnev a nenávisť viedli nášho Pána na tento vrch. Vlastný ľud ho nenávidel a žiadal jeho ukrižovanie. Zákon ho nenávidel a vzdal sa spravodlivosti, aby bola odsúdená samotná